

L'escolarització a Ciutadella: el problema d'una dècada

Francesc Florit Nin

D'ençà fa 9 anys les escoles públiques de Ciutadella van saturades d'al·lots. Fa temps que es reclama una nova escola per tal de solucionar el problema d'escolarització. Però el MEC i el seu responsable provincial, el Sr. Andreu Crespi, no ha fet cas a la demanda. Probablement la petició ciutadellenca ha estat excessivament assenyada, molt moderada, sense grans batibulls a la premsa perquè el Sr. Crespi hi accedís. Els pares hem vist com any rera any es repetia el mateix maldecap: *—Que t'hi ha entrat s'al·lot o s'al·lota a s'escola?* Molt sovint la qüestió era si entrava a l'escola de més a prop a si te l'enviaven a l'altre cap de la ciutat. La zonificació havia d'arreglar aquest desequilibri, i tanmateix sembla que encara l'ha empitjorat. Segons sembla, per decidir aquesta zonificació no s'ha tingut en compte el criteri de la densitat de la població escolar de les distintes barriades. S'ha fet de qualsevol manera, a la greu manera. Tot fa pensar que la Direcció Provincial del MEC a les Balears no té cap tipus de planificació. A Ciutadella ens encanten els al·lots, són preciosos i agraïts, per açò, i a diferència de la resta del país, aquí en tenim molts i els passejam amunt i avall de ses Voltes. Tanmateix el MEC no ens va avisar que per escolaritzar-los era mala dècada de tenir-ne. I així veim que les pessetes sobrants del tancament d'unitats a Palma no s'han redistribuït a Menorca.

També és cert que el MEC ha dignificat l'escola pública i ha provocat molt encertadament que els pares optessin per aquesta oferta en l'educació obligatòria. No només per la gratuïtat sinó també per la millora de la qualitat de l'ensenyament que ha guanyat gràcies a la bona feina dels docents. L'etapa no obligatòria —de 0 a 6 anys— ha estat atesa per les Escoles

Infantils de titularitat privada (amb algunes minses ajudes d'institucions públiques locals). I ho han fet amb una professionalitat admirable, tot atenent una necessitat social de la qual el Ministeri espanyol no ha volgut fer-se'n càrrec, cosa que sí han fet alguns països d'Europa. I si no és així, com podem dur al·lots al món?. Paralel·lament, fa pocs anys que també les escoles públiques de Ciutadella —totes— han ofertat l'educació infantil, anomenada pre-escolar (3 —una—, 4 i 5 anys). Lògicament els pares opten per l'oferta pública, donada la gratuïtat (ja pagam prou a Hisenda!) i la continuïtat que representa un mateix centre per a tota l'etapa infantil i primària. Per aquest motiu, i amb motiu, les escoles infantils privades s'han queixat perquè

El MEC no té més remei
que augmentar el nombre
d'alumnes per aula,
de manera que totes les
unitats de Ciutadella
sobrepassen el màxim
fixat per la LOGSE

no poden "competir" amb l'oferta del MEC. Què havia de passar, si no? Alguns pensen que la solució rau en una concertació MEC (o Afers Socials) i Escoles Infantils, tal i com ho fa amb l'educació primària. En tot cas, que ens expliquin per què el MEC fa educació infantil. O tot o res. És a dir, amb quins criteris igualitaris i constitucionals el MEC pot decidir qui entra o qui no entra en l'oferta pública? És l'educació pública un dret universal, o no ho és? Si no és una etapa obligatòria, per què el MEC se'n fa càrrec, i se'n fa càrrec a mitges?

Preguntes, de moment, sense resposta oficial i que provoquen mareig mentre el fillet et demana *per què fas tants de papers, papà/mamà?*

Sigui com sigui, quan els al·lots entre amb 6 anys a l'ensenyament obligatori, a Ciutadella ens trobam amb saturació de les places escolars públiques. El MEC no té més remei per escolaritzar tothom que ho demani que augmentar el nombre d'alumnes per aula, la ràtio, de manera que totes les unitats de Ciutadella —totes— sobrepassen el màxim fixat per la LOGSE. Només les dues escoles concertades no tenen problemes de demanda de places, no van saturades, però les cobreixen. Els Consells Escolars i els Equips Directius es queixen any rera any al director provincial de sobrepassar la ràtio màxima. Amb tota raó: ells són també responsables de garantir la qualitat de l'ensenyança a què ens hem compromès amb la Reforma. Però sembla que al MEC no el preocupa ni poc ni massa aquest tema. La manca de pressupost és l'argument esgrimit sempre per esgarrapar recursos a les escoles i reduir al màxim la plantilla de professors.

Tanmateix hi ha un fet innegable: els 28 al·lots que aquest curs 94-95 han quedat sense escolaritzar a l'opció pública oferta pel MEC, sense comptar aquells altres al·lots que vénen de fora ja començant el curs. A bon criteri, aquests darrers alumnes també tindran la negativa que el Sr. Crespi ha donat als altres. La cosa serà greu quan aquests al·lots es trobaran amb aules de 28-30 alumnes d'aquí a dos anys. Aleshores el criteri de no augmentar ràtio no es podrà fer valer com s'ha fet ara, en no voler escolaritzar ni tan sols els alumnes que van tornar a sol·licitar la inscripció el setembre (7 a P5 i 5 a P4). Serà el curs 96-97. Aleshores

res el MEC no podrà argumentar cap tipus de raó que no sigui la ineficàcia, la improvisació o la desídia. Potser aleshores tindrem un nou Director Provincial o bé l'educació passarà a mans de la Comunitat Autònoma, i en el traspàs de director o de competències trobaran el motiu suficient perquè el problema continuï.

Mentrestant, què pensa fer el Sr. Crespí davant aquesta evidència? Haurérem de veure impassibles i cadascú pel seu costat com el malefici es torna a complir? O bé serem capaços, de forma unida i unívoca, pares, mares, mestres i Ajuntament, de reclamar una solució definitiva i digna? Malament quan som els pares que ens enfrontam uns als altres o bé pares contra mestres; açò voldria dir que no hem entès el problema i que confonem els termes. L'únic responsable és l'Administració educativa, punt!

El problema certament és complex. Ningú no ho nega. No volem ara entrar

en detalls per no allargar excessivament aquest escrit. Tanmateix també és cert que s'haurien de tractar amb més serietat qüestions com la funció de la Comissió d'Escolarització, la comprovació dels domicilis al·legats, algunes sospitoses declaracions a Hisenda, la immigració escolar, el creixement demogràfic, la densitat de les zones, etc.

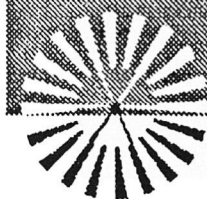
En el fons de tot es beslluma la poca credibilitat que aquest país atorga a l'educació. Per açò mateix el pressupost destinat al MEC, a l'Estat Espanyol, sembla ser una miqueta de tercer món. □

Més de 10.000
residents* ja han
escollit

 viatges s.a.
Tramuntana

Per qualitat:

...d'ofertes
...de serveis
...d'informació

Carrer 31 de desembre, 12
Tel: 204600. Fax: 204450
Palma de Mallorca

ALNO®

La cuina
menys comú
del mercat

PROCUINE STUDIO
MOBILIARI DE CUINA

C/ Cecili Metel, 5A
Tfs.: 71 75 61 - 71 06 49
Palma de Mallorca